

KAPCSOLAT A SZENT SZELLEMMEL

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2026. március 15.

Ma folytatom azt az üzenetet, amit elkezdtem pár héttel ezelőtt. A Szent Szellem valóságos közösségével, kapcsolatával, az Ővele személyes, bensőséges viszonytal kapcsolatban és, ahogyan elhangzott a két üzenet, érkeznek a visszajelzések és érkeznek a kérdések is ezekkel kapcsolatban.

Három kérdést írtam föl, amit érinteni fogok, de ezt a végére szeretném hagyni. Érkezett egy olyan kérdés, hogy mit jelent az, ha valaki a Szent Szellemet káromolja? Jézus beszél erről egy bizonyos szövegtörzsetben, illetve tanít a Biblia arról, hogy a Szent Szellemet meg lehet szomorítani, de mit jelent ez? Illetve felszólít az Ige minket arra, hogy a Szent Szellemet ki ne oltuk! Három különböző kérdés. Három válaszem van erre és, ha belefér az időbe, akkor sort kerítünk rá, ha most nem, akkor talán majd legközelebb érinteni fogjuk ezt. Talán nektek is van ezzel kapcsolatos kérdés, talán ezt a kérdést meg sem fogalmaztat magadnak, hogy ezek mit jelentenek és lehet, hogy nem is pontosan tudod, hogy miért van erről szó. Lehet, hogy nem is feltétlenül érted azt, hogy a Szent Szellemet miért kell ennyire hangsúlyozni, hisz Jézus volt, aki a keresztre ment. Az Atya küldte Őt el. Mi Jézus nevében teszünk dolgokat és az Atya Istent imadjuk. A Szent Szellemtől úgy gondoljuk, hogy a maga helyén Ő az erő, meg Ő az, aki mozdul közöttünk, aki felken minket, de azért ott van valahol, mint harmadik személy, tehát a dobogó harmadik fokán áll.

Ma az ezzel kapcsolatos téves elképzeléseket szeretném eloszlatni, illetve hangsúlyozni azt, hogy a Szent Szellem ugyanolyan fontos személy, mint Jézus. Sőt, kimerem jelteni, hogy a Szent Szellem ugyanolyan személy, mint Jézus. Ugyanolyan személy. A Biblia egyértelműen beszél róla és egyértelműen kijelenti, elmagyarázza, bemutatja az Ő személyiségjegyeit, amiből nyilvánvalóan látszik, hogy nem egy személytelen erő a Szent Szellem, aki ott lebegett a vizek felett, akinek az erejével Jézus gyógyított. Aki megjelent, mint egy galamb, vagy tűzoszlop, vagy felhőoszlop, vagy olaj, vagy szél. Nem feltétlenül úgy kell mindent érteni a Szent Szellemtől mozgásával kapcsolatban, hogy nem lehet abból érteni semmit sem, mert olyan, mint a szél, hogy fúj, amerre akar, akkor, amikor akar és mi vagy elkapjuk, vagy nem, vagy belekerülünk, vagy nem.

Ezek részizgazságok, de szeretném, ha a teljességet ma egy kicsit jobban értenénk és közelebb kerülnénk az Ő személyéhez a megértéséhez. Azt semmiképpen sem szeretném még véletlenül sem, még az árnyékát sem rávetíteni arra, hogy ne lenne fontos az Atya, vagy ne lenne fontos Jézus személye. Tehát, amikor a Szent Szellemet felemeljük, akkor ezzel nem homályosítjuk el az Atyát, az Úr Jézust és az Ő munkáját, hanem felemeljük arra a helyre, ahova Ő való. Inkább fordítva volt ez a keresztény történelemben, hogy Jézus Krisztus csodálatos munkája, az Atya Isten felénk irányuló szeretete kicsit feledésbe, vagy háttérbe szorította azt a személyt, aki ebben aktívan, a kezdetektől fogva ugyanúgy részt vett, Ő pedig a Szent Szellem Isten. Ő nem rója fel ezt senkinek, nem vádaskodik, nem duzzog és nem lesz emiatt keserű, hogy háttérbe van szorítva, mert Ő az alázat szelleme, a-hogy Jézus is alázatos és bármennyire is furcsa, az Atya is alázatos, mert Ők három személy, de mégis egy Isten. Egylényegű Isten. Ez az emberi értelem, az elme számára nehezen felfogható. Ezt el tudjuk hinni, el tudjuk fogadni és, ahogyan a bibliai Igék megnyílnak előttünk, egyre több mindent megértünk Róla és Vele kapcsolatban. Jézus, amikor kereszthalált halt, az előtte való napon rengeteg dolgot elmondott a tanítványoknak. Rengeteg dolgot, mint információt olvasunk a János evangélium 13–17. fejezeteiben.

A keresztre feszítés előtt való nap történt, hogy Jézust elfogták, megkínózták, végül megölték. Amikor Jézus a Szent Szellemet megígérte a tanítványoknak, az a halála előtti este történt és a halála előtti estén négy alkalommal úgy hivatkozott a Szent Szellemtől, hogy Ő a Vigasztaló. Ő a Vigasztaló. Ő a Vigasztaló. Ő a Vigasztaló. Én is négyszer mondom el, hogy hangsúlyozzam, nyomatékosítsam, mert Jézus is négyszer beszélt a Szent Szellemtől az utolsó este a vacsora előtt a tanítványoknak, mint Vigasztalóról. A vigasztalásról tudjuk ugye, hogy nincs vigasztalás bátorítás nélkül. Vagy van

olyan vigasztalás, amely nem bátorít? Nincs. Tehát a Szent Szellem a vigasztalás szelleme, ezzel együtt a Szent Szellem a bátorítás szelleme is. Szeretném itt hangsúlyozni és ezzel kezdem a mai üzenetet, hogy ezzel gyakorlatilag Jézus egy bizonyos értelemben „beárazta”, egy bizonyos módon kijelentette, bekategorizálta, leírta a Szent Szellem szolgálatát. A Szent Szellem ajándékként adott nekünk, hogy szolgáljon felénk. Nem mi használjuk Őt, mint egy eszközt a saját céljainkra, hanem Ő az, aki használni akar bennünket, együtt akar működni velünk az Ő céljaira.

Ő segítségünkre van nekünk. Kinek lehet a segítségére lenni? Csak annak, aki csinál valamit. Ha nem csinálunk semmit, akkor nincs lehetőség arra, hogy a Szent Szellem segítsen. Itt nagyon sok ember eltéveszti, mert azt gondolja, hogy ülök a fenekemen az élethez való kényelmes, lusta, rossz hozzáállással és majd a Szent Szellem segít nekem és amiért én imádkozom, azt megadja. De ez így, ebben a formában nem helyénvaló, már a gondolkozásmód sem, mert alapjáraton is a keresztény élet, maga az élet is munkaalapú, mert Ádám és Éva is már munkára lett teremtve és elhívva az É-den kertjében.

Tehát valamire rá kell tennünk a kezünket, valamit el kell kezdenünk csinálni és a legjobb ugye az, ha azt csináljuk, amit Isten mond. Ő segít nekünk ebben és Ő viszi a terheket, mert az Ő terhe gyönyörűséges és könnyű, nem nekünk kell cipelni az Isten terheit, az Evangélium hirdetésének azt a terhét, amit mi nem tudunk elhordozni, hanem Ő segít nekünk ebben. Kvázi Őbenne járunk, Ővele járunk együtt. Ha így tesszük, akkor a keresztény élet nem egy kínlódás. Ha így teszünk, akkor a keresztény élet nem egy szenvedés, nem egy zűrzavaros, fárasztó, unalmas dolog, ami-ben folyton kiégünk, mert egyszerűen nincs már több erőnk. Ahogy mondta egyszer, pár héttel ezelőtt István Reinhard Bonnke-ra hivatkozva, hogy a szolgálatban nem lehet kiégni. A szolgálatban kifagyni lehet akkor, ha az embernek nincs szoros, tüzes kapcsolata a Szent Szellemmel, ha együtt mozdulsz a Szent Szellemmel és Ő végzi a munkát, akkor nem kiégsz a szolgálatban, hanem újra és újra lendületet kapsz. Ha te végzed a munkát, ha te viszed a terheket, ha te cipeled magaddal együtt azokat a dolgokat, amiket úgy gondolsz, hogy Isten kért tőled, akkor az a te terheddé válik és így nehéz, de jöjjetek énhozzám mindnyájan, - mondta Jézus - és én megnyugosztalak titeket. Tedd le a terhet nálad, ahogy Pál apostol mondja, vessétek mindent terheteket az Isten lába elé, vedd oda a hátadon cipelt zsákot Isten elé, a problémáidat, a terheidet, a saját életed gondjait, terheit, fájdalmait, kilátástalanságait, anyagi gondjaidat, kapcsolati problémáidat, házassági problémádat, a gyermekedet, a betegségeidet a testedben, amik kínozni akarnak, vedd oda az Ő lába elé, hogy Ő hordozza azokat el!

Ezzel kapcsolatban a Szent Szellem segít nekünk, hogy ezt hogyan tegyük. Ha a Szent Szellem kimarad az életünkből és mindent saját magunk okosságával, bölcsességével, csupán információs tudással akarunk csinálni és tenni, akkor a keresztény életünk nemhogy nem lesz természetfeletti, hanem nehéz lesz. Akkor éljük a keresztény életet úgy, hogy ugyanolyan nehéz és ugyanolyan rossz körülmények között vagyunk, mint ahogy a világban rengeteg ember éli az életét. A természetfeletti élet, amire el vagyunk hívva, igaz és valóságos, de nem működik a Szent Szellem nélkül, csak a Szent Szellemmel együtt. És amikor a Vele való kapcsolat, a Vele való közösség, a Vele való mindennapi élet valóságossá válik, amikor valóban ráébredünk és ráismerünk arra, hogy Ő valóban egy személy, akkor a szívünk vágya az lesz, hogy ezt a személyt megismerjük. Akkor nem azt akarjuk majd, hogy ez a személy adjon nekünk valamit, hogy adjon nekünk gyógyulást, adjon nekünk pénzt, adjon nekünk békeséget.

Tehát nem azt fogjuk már akarni, amit Ő képes és akar adni, hanem Őt magát, a személyt. Ha nem személyként ismerjük Őt, hanem egy erőként, vagy olajként, vagy galambként, vagy tűzoszlopként, vagy érzésként, érezzük Istennek a jelenlétét, folynak a könnyeink a dicsőítés alatt, ez előnti a lelkünket, megérint bennünket és meghatódunk – ez nagyon-nagyon jó, de a Szent Szellem nem egy érzés, hanem egy személy. Egy olyan személy, olyan valóságos személy, mint aki melletted, vagy mögötted ül. Olyan valóságos. Olyan személy a Szent Szellem, mint maga Jézus. Jézust könnyebb elképzelni, mert megjelent testben. Az Atyát is könnyebb elképzelni, mert van némi leírás róla, bár az arcát szemtől szemben nem láthatja ebben a testben senki. Megvan ennek az oka. A Szent

Szellemmel kapcsolatban úgy eltoljuk magunktól, hogy olyan kevés valóságos információnk van, ezért nem igazán értjük, félreértjük és ebbe az elmúlt kétezer év vallásos gondolkozásmódja nagyon besegített.

Van közösség, amely a Szent Szellemet kicserélte Máriára. Van közösség, aki a Szent Szellemet kicserélte intellektuális tudásra, az Igére, nevezzük így. Atya, Fiú, Ige, mondják sokan. De nem! Az Ige az Jézus! Aki testté lett! Atya, Fiú és Szent Szellem. Nem cserélhetjük ki a Szent Szellem személyét az intellektuális bölcsességre, információra, tudásra. Meg kell találnunk a Vele való közösségnek azt a pontját, amelyben Ő valóságosan meg tud nyilvánulni az életünkben, mert amire szükséged van és akire szükséged van, a legfontosabb személy az életedben ezen a földön Ő, a Szent Szellem. Nincs fontosabb a számodra! Úgyhogy ezért is szeretnék erről beszélni ma. Nem egyszerű, mert a bevezetővel elment rengeteg idő.

De talán kezdjük a János evangélium 14,16. versével, ahol először nevezi Jézus a Szent Szellemet Vigasztalónak. Ez a mondata Jézusnak azután hangzik el, amikor arról beszél, hogy aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekedtem, sőt nagyobbakat is cselekszik azoknál és ha kértek az én nevemben stb., és itt a 16-os vers azt mondja:

János 14,16.

16. És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.

Itt van a Vigasztaló megnevezés. Azt mondja itt Jézus, hogy egy másik Vigasztalót adok nektek. Ezzel gyakorlatilag azt mondta, hogy azt a szerepet, amit én végeztem, most más fogja végezni. Én is vigasztaltalak, én is bátorítottalak benneteket, de most valaki más fogja ezt végezni helyettem és ha kettőt lapoztok, a tizenhatodik fejezetben a Szent Szellem szolgálatával kapcsolatban még valami fontosat kijelent Jézus:

János 16,13–14.

13. De mikor eljön Ő, az igazságnak Szelleme, elvezet majd titeket minden igazságra. Mert nem magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.

14. Ő engem dicsóít majd, mert az enyemből vesz, és megjelenti néktek.

Ő engem dicsóít majd és megjelenti néktek a bekövetkezendőket. Itt is nagyon fontos az, hogy magát az egész igesort nézzük, amikor ezt tanulmányozzuk! Javaslom nektek, szánjatok rá időt, különítsetek el öt, tíz, húsz percet naponta arra, hogy ezeket az Igéket, az egész fejezetet elolvassátok és elméltedek rajta. Nem gyorsan végigolvasod, hanem lassan és próbálsz értelmezni minden egyes szót és próbálsz magad odaképzelné a tanítványok helyébe! Hogy ott vagy te is, Péter és János között ülsz, egyik van az egyik oldaladon, másik a másik oldaladon és te is hallod a fizikai füleddel azt, amit Jézus mond. Bizonyára nekünk, európai embereknek, akik nem zsidó háttérből származunk, nagyon sok minden nem feltétlenül olyan egyértelmű és nyilvánvaló, mint nekik volt akkor, de ha keressük, ha kutatjuk, ha megnézzük a történelmi háttérrel, megnézzük a zsidó kultúrát, azt, hogy ők mit értettek és hogyan értettek ebből és kérjük a Szent Szellemet, hogy segítsen nekünk megérteni Őt és megérteni azt, amit Ő általa mondott Jézus, akkor közelebb kerülünk Őhöz. Olyan csodálatos Isten, hogy segít nekünk abban, hogy mi segítséget kérjünk Tőle és, hogy meg is kapjuk. Mindenben segít. Nem hagy minket egyedül, nem hagy minket árván, minden kérdéssre Jézus Krisztusban van meg a válasz. Ha egyet visszalapoztok a 14-es fejezetre, ott van egy érdekes dolog, amit csak érdekességképpen mondok el nektek:

János 14,22–23.

22. Monda néki Júdás, nem az iskarióti: Uram, mi dolog, hogy nekünk jelentet ki magadat, és nem a világnak?

23. Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és benne lakozást veszünk.

Ugye elhangzott a múltkori alkalommal is és most is elhangzik és kijelentem, hogy Jézus nincs most itt, hanem az Atya jobbján van a trónon. Ezzel azt is elmondtam, hogy az Atya főt van a trónon a mennyben és a Szent Szellem van itt. Jézus mégis azt mondja itt, többes számban, hogy mi ahhoz megyünk, aki szeret minket és benne lakozást veszünk. Benne lakozást veszünk, *mi*. Nagyon

érdekesek ezek a mondatok és ez is mutatja, hogy az Atya, a Fiú és a Szent Szellem között egyenlőséggel van. Nincs alá- és fölrendeltség. Nem a dobogónak a három fokán állnak és nem fontossági sorrendben beszél Róluk az Ige, bár könnyen arra következtetünk akkor, amikor Jézus azt mondja, hogy én mindenben alávetem magamat az Atyának és azt teszem, amit Ő mond nekem. A Szent Szellem pedig aláveti magát Jézusnak és Jézust dicsőíti. Tehát egy ilyen hierarchiai ábrát, piramist láthatnánk magunk előtt, ha így képzelnénk el és bizonyos esetekben ez így van, de máskor pedig fordítva.

Olvasunk arról, hogy az Atya aláveti magát Jézusnak, de azt is olvassuk, hogy Jézus aláveti magát az embernek. Ilyet is lehet olvasni. Amikor Jézus tizenkét évesen ott maradt a templomban, a szülők pedig már messze jártak és visszajöttek a gyermekért, aki ott a farizeusokkal beszélgetett. Akkor Jézus engedelmeskedett az anyjának és az apjának, kvázi a saját teremtményeinek alávetette magát és nem mondta azt, hogy hagyjál már engem anyám, ezzel a butasággal, hát nem tudod, hogy nekem mi a feladatod, hogy én az Atyám dolgaival kell foglalkozzam? Ezt mondta, de alávetette magát Máriának és Józsefnek, ment velük haza és élte a kis tinédzser éveit, amiről nem sokat tudunk.

Tehát azok az elképzelések, amelyek különféle pozícióba helyezik Őket az egyenlőséget felülírva, vagy áthúzva, egyszerűen nem állják meg a helyüket. Úgy hiszem, hogy a Szent Szellemmel való együtt járásra a legjobb mód az, ha átadjuk magunkat Neki. Ez a kulcsa a Szent Szellemmel való együtt járásnak. Nem elsősorban az önfegyelem, amely minket rákényszerít arra, hogy figyeljünk Őrá, mert ha elegendő lenne az önfegyelem önátadás nélkül és elegendő lenne az, hogy a testünket megfegyelmezzük, akkor minden tökéletesen, isteni szívvel és módon működne a Shaolin szerzeteseknek Tibetben, akik a testüket rendkívüli módon alávetésben tartják, sokkal jobban, mint a legtöbb keresztény. Az elméjünkkel, az önfegyelmünkkel, a nagyon szigorú szabályrendszerükkel saját kívánságaikat, testiségüket elnyomva bizonyos értékrend alapján élik az életüket, de hiányzik belőle a lényeg, hiányzik belőle az Atya, az Úr Jézus és a Szent Szellem. Nagyon jó dolog az, sőt keresztény alap dolog az, hogy egy keresztény ember fegyelmezett és, ha igazán jól akarod megélni a keresztény hitedet, akkor egy fegyelmezett életet fogsz élni.

De nézzük meg a sorrendet, hogy fegyelmezett életet élsz és jársz a Szent Szellemben, vagy pedig a Szent Szellemben jársz és ennek az a következménye, hogy fegyelmezett leszel. Nagyon nagy különbség, hogy mi a motiváció, mi az indító rugó. Amikor az ember átadja magát a Szent Szellemben, az Ő akaratának, akkor sokkal könnyebb minden. Amikor nem adom át magam, de magamra próbálom erőltetni azt, hogy azt csináljam, amit Isten mond és vannak a törvények, vannak a szabályok, és vannak mindenféle erkölcsi, morális kérdések bennem, akkor olyan nehéz ezt megcsinálni, olyan nehéz lemondani. Olyan nehéz áldozatot hozni és olyan nehéz és minden fáj, mert nem adtam át magam, de ha átadtam magam Neki, akkor minden könnyen megy. Ha átadod magad egy kap-csolatnak, ha alárendeled magad egy kapcsolatnak, akkor nem lesz probléma az, hogy azt tedd, a-mit a másik kér tőled, mert szereted, mert tiszteled, mert odáig vagy érte, mert neki akarsz jobbat, mert feltétel nélküli szeretetben vagy.

Az Atyával ugyanez a helyzet. Ha Őt szereted, akkor nem nehéz megállni azt, hogy házasság előtt ne bújj ágyba a menyasszonyoddal, vőlegényeddel. Ha csak a törvény van előtted, akkor nagyon nehéz, mert a test kívánsága hajt, a test, a vágy, a meg nem újított gondolkodás hajt és visz előre és azt hiszed, hogy ez az élet és minden egyéb ilyen dologgal ez a helyzet. Ha átadod magad, ha Rá koncentrálsz, ha Ő van a középpontban, akkor tudsz szent életet élni. Nem megy másképpen! Nem úgy megy ez, ahogy a keresztény, főleg a karizmatikus, leginkább a pünkösdi teológia mondja, hogy élj szent életet minél jobban és akkor majd a Szent Szellem fog téged használni, akkor majd a Szent Szellem felken téged, akkor majd a Szent Szellem betölt téged, akkor majd a Szent Szellem végre már méltónak ítélt téged arra, hogy használjon az Ő munkájában. Ez pont fordítva van! Add át magad a Szent Szellemben és ez képessé tesz téged majd arra, hogy szent életet éljél, mert egyébként nem fog menni! Enélkül csak kínlódás lesz, enélkül csak a büntudat lesz, a kárhoztatás lesz, hogy megint elrontottam és megint elrontottam és nem vagyok elég jó és méltatlannak érzed magad.

Az emberben van egy belső feszültség, hogy nem vagyok elég jó, de Isten tudja, hogy nem vagyunk elég jók. Tudja, hogy nem vagyunk méltók Hozzá. Tudja, hogy nem vagyunk tökéletesek, hibátlanok, ezért megszentelt minket, megigazított minket és amikor átadjuk magunkat ennek a megigazulásnak, a megigazulás tudatnak, amit Jézus elvégzett a keresztfán, ez a feltámadás igazi, valóságos ereje, akkor ez segít nekünk abban, hogy alávetettségben, odaszánásban, könnyedségben, boldogan, örömmel, szentségben, tisztán éljük az életünket. Fordítva nem fog menni!

Fordítva egy olyan életet fogunk élni, mint az ószövetségi törvény alatt a zsidók, akik mindig szembesültek azzal, hogy bűnösök. Bűnös vagyok, már megint elrontottam! Ráadásul nekik a törvény előírta, hogy mindig emlékeztessék magukat arra, hogy bűnösök, mert áldozatot kellett bemutatni a templomban. A bakot, a bikát, a tulkot, a galambot, a jércét, mindenfélét. El kellett vágni a nyakát és ez a vér elfedezte az ő bűneiket, de tudod-e, hogy mit tett Jézus a bűneinkkel? Eltörölte! Nézzük mondjuk ezt a papírt, ha ezek a felírt jegyzeteim jelentenék a felírt, elkövetett bűneinket, egy baknak, egy bikának a vére arra lenne elegendő, hogy ezt eltakarja és akkor Isten nem látja, de attól még az ott van, csak elfedezte a bikák és bakok vére. Amikor Jézus eljött, Ő egyszer és mindenkorra a vérével megmosott bennünket, a bűneinket eltörölte úgy, hogy nem kiradírozta, hanem tiszta lappal tudunk előtte indulni. Teljesen tiszta lappal! Ez a különbség!

A Szent Szellem erről tesz bizonyosságot, hogy te szent vagy, te igaz vagy, bűn nélküli vagy! Mert Jézus vére értékesebb a bakok és a bikák véréénél! A Szent Szellem bátorít és vigasztal arra, hogy igen, elkövetted a hibát, megint elrontottad, már harminc éve benne vagy abban a butaságban, amit csinálsz és nem tértél meg belőle, de én az vagyok, aki segítek neked abban, hogy felébredj, hogy meglásd azt, hogy szeretlek! Nem vetlek el téged, nem utasítalak el emiatt téged, én nem úgy gondolkozom rólad, mint ahogy te gondolkozol magadról! Mert magadat vádolod, hogy nem tudtam lenni ezeket a rossz szokásokat már milyen régóta, ezért Isten biztos nem szeret, vagy nem tud használni engem! Tud használni! Ennek ellenére tud használni! Gondolj bele, a tanítványok milyenek voltak? Ha fel lehetne sorolni egy fura társaságot, akkor ott volt mindenféle ember. A büszke egoistától kezdve, az arrogáns nagyképűn át, a hitetlenkedően keresztül, még olyan is volt, aki öngyilkos lett. Mindenféle ember volt közöttük és Jézussal együtt éltek mester-tanítvány viszonyban. Ez azt jelenti, hogy éjjel-nappal, szinte a nap huszonnégy órájában folyamatosan együtt voltak. Három és fél évig együtt jártak Jézussal, mégis megtagadták, elárulták, elfordultak Tőle.

De amikor jött a Szent Szellem, onnantól kezdve egyik sem tagadta meg már Őt. Onnantól kezdve az életüket feláldozták érte. Onnantól kezdve képesek voltak arra, hogy mindenben keresztül menjenek. Bármire képesek voltak érte! Miért? Mert jött a Szent Szellem, aki valóságos kijelentést, valóságos megértést adott nekik Jézusról, amit ők nem értettek meg az intellektuális, meg a fizikai kapcsolatból. Ezért mondja Jézus azt, hogy jobb nektek, hogy én elmenjek.

Miközben a fiatal keresztényekből tízből kilenc és fél azért imádkozik, hogy bárcsak lenne egy személyes találkozásom Jézussal! Bárcsak itt lenne Jézus! Ki az, aki még nem vágyakozott erre sosem? Persze a Vele való személyes találkozás egy fantasztikus dolog lenne! Látni fogjuk majd Őt, találkozni fogunk Vele, meg fogjuk ölelni, én úgy hiszem, de azt mondta Jézus, hogy jobb neked, hogy nem én vagyok itt veled fizikailag. Jobb neked! Azért jobb, mert a Szent Szellem állandóan velünk van, bennünk van és a Szent Szellem által Jézus is bennünk él és az Atya is bennünk él, ahogy ezt Jézus kijelentette. Ő elvezérel minden igazságra, a nap huszonnégy órájában segít, bátorít és vigasztal, hogy tudom azt, hogy mit csináltál, látom, hisz veled élem az életemet. Ha akarod, ha nem, én mindig ott vagyok veled. Látom, amikor felkelsz, látom, amikor zuhanyzol, látom, amikor főzöl, tudom, mit gondolsz, mindent tudok rólad, mégis szeretlek és mégis itt vagyok azért, hogy segítek neked, hogy bátorítsalak, hogy vigasztaljalak, hogy nem a saját erődből kell megállnod a keresztény életben, hanem az én erőmből!

Abból a túlaradásból és bőségéből kell merítened, amit az Atya Jézus Krisztusban előre odaadott! Dicsőség ezért Neki! A tanítványok nem voltak lelkészek, nem voltak a vallási elit részei, egyszerű emberek voltak, mondhatnánk azt, hogy bizonyos értelemben gyenge emberek voltak, teljesen átlá-

gosak, testiek voltak, de miután időt töltöttek Jézussal nap, mint nap, ez mégis megváltoztatta az életüket. Ám az igazi áttörés akkor jött el az életükbe, amikor a Szent Szellem leszállt rájuk.

Vajon nekünk szükségünk van-e arra, hogy a Szent Szellem kijelentse nekünk azt, hogy mit jelent Jézus nevében imádkozni valakiért? A Szent Szellem ma minden hívőnek adatik, nem kell hozzá egyházi tisztség, nem kell hozzá pásztornak lenni, apostolnak, vagy bárminek. Nem kell hozzá szolgálattevőnek lenni, hogy az ember a Szent Szellemmel szorosán együtt járhasson, hogy a Szent Szellem ereje megnyilvánuljon az életedben, nem kell szolgálónak lenned, nem kell „felkentnek” lenned, vagy elhívottnak a nyilvános szolgálatra. Nem kell hozzá erős lelki adottság. Olyan közösségünk lehet a Szent Szellemmel, mint a tanítványoknak volt Jézussal. Az életünk megváltozhat e kapcsolat miatt. Ha kérdés van benned és nehézséged van és nem tudod a választ, akkor hadd mondjam el a választ. A Szent Szellemmel való személyes kapcsolatodban minden válaszod megvan, amit Istentől kaphatsz! A Vele való személyes kapcsolatban minden, minden, kivétel nélkül, legyen az anyagi, fizikai, gyógyulásbeli, lelki eredetű, bármi. Mindent, a Vele való személyes kapcsolatban mindent megkapsz! A tested meggyógyulhat, a kapcsolataid megújulhatnak a Vele való kapcsolat miatt, a vállalkozásod fellendülhet, a szolgálatod beindulhat, berobbanhat e kapcsolat miatt, mert az Úr Jézus nincs itt, de a Szent Szellem itt van és Ő ugyanolyan személy, mint Jézus!

Amikor újjászületünk, elfogadjuk Jézus megváltói munkáját, amikor új teremtéssé válunk, akkor a Szent Szellemet megkapjuk és minden keresztényben ott él a Szent Szellem, de nem minden keresztény jár a Szent Szellemben és a Szent Szellemmel együtt. A legtöbb keresztény nem tudja, hogyan járjon itt a Szent Szellemmel és, hogy mit kezdjen Vele. Egyszerűen nem tudják hova tenni ezt, mert az elképzelésünkben az van, hogy van az Atya, van Jézus, imádkozok hozzá. Ő valahol messze van és, ha hall engem és, ha akarja és, ha kedve tartja és, ha elég jó vagyok, akkor megválaszolja az imámat. Ez az alapfelállás a legtöbb keresztény életében, hogy vagyok én itt a földön, az Atya van valahol jó messze a szellemi birodalomban, Jézus ott van Vele. Jó, hogy a Szent Szellem kitöltetett, de olyan messze és olyan egyedül és olyan kiszolgáltatott helyzetben vagyok, hogy jaj, én szerencsétlen, Istenem, könyörülj rajtam, hallgass meg! Maga ez a hozzáállás is azt feltételezi, hogy nincs megértésünk és ezzel gyakorlatilag saját magunkat árazzuk be, hogy hitelenségben járunk, mert Ő közel van hozzánk. Olyan közel, hogy ennél közelebb már nem tud lenni, mert kitöltetett a szívünkbe, kitöltetett, bele lett öntve a szellemünkbe. A te szellemed és a Szent Szellem, mint két pohár víz össze lett vegyítve. Ennél közelebb hogyan kerülhetne hozzánk?

Az ember szíve, a szelleme a belső központi lényegi pontja, ahogy a héber az Ószövetségben a szívet a belső központi lényegi dolognak nevezi meg és odakerült a Szent Szellem beléd. Ott van benned. Amikor ráébredsz erre, hogy ez a személy benned van, benned él – és nem az elmeagyógyintézetből jössz, hogy kettős személyiség vagy, szkizofrén vagy ilyesmi, hanem érted is ezt, hogy eggyé váltál Vele –, akkor nem egy távoli Istent fogsz imádni és nem egy távoli Istent fogsz megszólítani, hanem egy olyan Istent, aki akkor is hallja a hangodat, ha suttoatsz, sőt akkor is, ha csak rá gondolsz és akkor is, ha csak valamit kimondasz halkán, mert közel van.

A kapcsolat kiépülésének az alapja és lényegi pontja, hogy kommunikálsz Vele. Ahogy Jézushoz a tanítványok nem imádkoztak, mert kapcsolatban, közösségben voltak Vele, úgy nekünk sem kell a Szent Szellemmel imádkozni. Úgy lehetünk közösségben a Szent Szellemmel, mint ahogy a tanítványok voltak közösségben Jézussal! Beszélgettek, kérdeztek, volt kérdés, volt válasz. Ez olyan egyszerű, hogy kell némi külső segítség, hogy az ember ne értse ezt. Kell valami eltorzult gondolkozásmód, hogy az ember ezt máshogy magyarázza. Nagyon egyszerű a Vele való kapcsolat! Mégis a sátánnak egyik fontos célja és munkája, hogy erről a lehető legkevesebbet tudjunk, hogy erőteljesebbek legyünk. De ami a Szent Szellem keresztségnek és a Szent Szellemmel való betöltekezésnek egyik megnyilvánulása volt már az Apostolok cselekedeteinek az elejétől kezdve, az az erő a tanítványokon és tanítványokban, a Szent Szellem ereje volt.

Ha látsz egy erőteljes keresztény embert, aki keresztényként erőteljes, arról szinte biztosan mondhatod, hogy neki közössége, kapcsolata van Istennel. Nem egy vallásos álomvilágban éli az életét és nem olyan módon éli a keresztény életét, ahogy nagyon sok ember, hanem van egy szemé-

lyes kontakt, egy személyes kapcsolat. Olyan csodálatos, hogy lehet erre vágyakozni, lehet ezt akar-
ni, lehet ezt kívánni, lehet erre szomjazni és lehet erre éhesnek lenni, de nem tudod felül lícitálni Is-
tent! Ő szenvedélyesen szeret téged és szenvedélyesen vágyik utánad és sokkal jobban akarja a ve-
led való közösséget, mint te, vagy én, vagy bármikor mi ezt akarni fogjuk, vagy tudjuk.

Nem tudsz olyan rossz lenni, nem tudsz annyi hibát elkövetni, nem tudsz olyan hűtlen lenni, hogy
Ő ne vágyakozna utánad! Ez az isteni szeretet, ez az isteni szemlélet volt, ami az Atyát arra indította,
hogy ne a kukába dobja az emberiséget, mint ahogy a matektanárom a dolgozatomat, amikor azt
mondta, hogy Attila, a bal alsó sarokból a jobb felső sarokig áthúzom és vagy én dobom ki, vagy te,
ez semmit nem ér! Megtehetette volna ezt Isten az emberiséggel? Ez az ember az első adandó alkal-
lommal elárul engem. Kell ez nekem? Pedig olyan jó lehetőség volt előttük minden, de nem, Ön-
magát föláldozta azért az emberért, akik mi vagyunk, aki te vagy, aki értékes vagy Neki! Erről hal-
lani most, vagy bármikor egy dolog, ezt megérteni személyesen pedig egy másik. Ez két különböző
dolog. Hallhatod ezt mindennap, a nap huszonnégy órájában éveken keresztül, ez kívülről egy
információ lehet és megkeményítheted magad, hogy ne jusson beléd, de amikor beléd kerül és el-
kezded élni a személyes életedet Vele, akkor nem fogsz már emberek szeretete után vágyakozni,
nem fogod keresni az erőt, mert tudod, hogy ott van benned, nem leszel magányos.

De ahogy egy kapcsolat nem egyik napról a másikra épül ki, a Szent Szellemmel való kapcsolat
sem egyik napról a másikra épül ki. Gyakorolni kell, tanulmányozni kell, nem mindig minden egy-
értelmű! Egymást sem értjük mindig. Érted a férjedet? Érted a feleségedet? Érted a szolgáló test-
véredet? Érted a pásztorodat? Időnként fogod a fejed, hogy miről beszél ez az ember! A Szent Szel-
lem újra és újra megmutatja magát és az Ő türelme, az Ő hűsége sokkal nagyobb bennünk, mint
amilyen türelemmel és hűséggel vagyunk mi Isten felé. A legtöbb keresztény számára a Szent Szel-
lem létezésének egyetlen valósága az, hogy nyelveken imádkoznak, teljesen erőtlenül. Sok-sok ka-
rizmatikus pünkösdi keresztény számára a Szent Szellelem valóságos ereje abban nyilvánul meg csu-
pán, hogy tudnak nyelveken imádkozni. Ami csodálatos dolog, hogy képes vagy és tudsz nyelveken
imádkozni, mert betöltött téged a Szent Szellelem, de szomorú tény, szomorú valóság, hogy lehet
nyelveken imádkozni akár naponta órákat úgy, hogy nincs személyes közösséged a Szent Szel-
lemmel. Ez szomorú, de így van! Attól, hogy valaki órákat tud imádkozni nyelveken naponta, az
nem egyenlő azzal, hogy neki mély, szoros közössége van a Szent Szellemmel!

Volt ilyen, láttunk ilyet és van ilyen. Sok embernél az, hogy imádkoznak nyelveken, ez a Szent
Szellelem megtapasztalásának a felső határa és ők hordozzák a Szent Szellemet, nem a Szent Szellelem
hordozza őket. Amikor mi a testben kúszva hordozzuk a saját terheinket és erőlködünk a saját
erőnkkel és egyszerűen nem értjük, hogy miért nem mennek a dolgok, akkor jó, ha megkérdezzük
magunktól, hogy azt csináljuk-e, amit kell, úgy csináljuk-e, ahogy kell?

Erről nagyon sokat tudnék mesélni, hogy mennyire kínlódás nagyon sok minden az ember szá-
mára, amikor annyira okos a fejében, hogy hát én ezt tudom, hogyan kell csinálni, de amikor a
Szent Szellelem átveszi az irányítást, amikor odaadjuk magunkat Neki, akkor igazából nekünk csak
hátra kell dőlni és nézni azt a csodálatos munkát, amit Ő végez! Van ebben feladatunk, van ebben
részünk nekünk is természetesen, de mondjuk ez egy másik alkalom témája lenne. Egy tény, hogy
rendkívül korlátozott az életünk a Szent Szellelem nélkül! Szomorú tény az is, hogy sok keresztény
élete nem különbözik a nem hívőkéitől. Egyáltalán nem különbözik sok keresztény élete az otthon
lévő hitetlen szomszédjától, vagy rokonától. Pont ugyanolyan. Miközben minket is ugyanazok a
nehézségek, fájdalmak érhetnek, mert ugyanaz a szél fúj a mi arcunkra is és ugyanaz az eső hull ránk
és ugyanaz az autó próbál elütni az utcán minket is, mint a másikat, de mi mégis lehetünk erőteljesek!
Minden rossz körülmény ellenére tudunk győztes életet élni és lehetünk természetfölöttiek! Nem a-
zért gyenge sok keresztény, mert nincs meg nekik Isten ereje, hanem azért, mert nem tudják, hogy
megvan nekik Isten ereje. Semmivel több erőt nem kell kérned Istentől, mint, ami benned van! Az az
erő van benned, ami feltámasztotta Jézust a halálból! Erről mondja az Ige azt, hogy Isten karja
fölemelte Őt a sírból. Miközben Isten ujjával írta a kőtáblát, Isten ujjával űz ki démonokat, Isten ujjá-
val tesz dolgokat, de Isten karjának leghatalmasabb ereje a feltámaszkodás mutatkozott meg. Akkor

kellett megmutatnia, hogy Ő milyen erős és, hogy ezt a Szent Szellem erejével végezte el – és ez az erő benned van! Mi kell még? Milyen erő után imádkozunk? Ki kell azt csomagolni, meg kell vizsgálni, meg kell nézni, el kell hinni és el kell kezdeni ebben járni! Ehhez kell tudnod azt, hogy ki vagy te! Hogy ki vagy te Krisztusban, hogy mi a te identitásod, hogy mi a te hatalmi pozíciód, hogy a te erőd Őbenne van, nem saját magadban.

Mint a tanítványok, ahogy testiek voltak, gyengék voltak, arrogánsak voltak, versengők voltak. Hadd üljek én majd a jobboldra, Jézus! Nem, nem, én akarok oda ülni, menj arrébb, én akarok oda ülni! Ilyenek voltak ők, nem mosolyogtak így egymásra, mint ti, hanem keményen versengtek. Persze, Jézus szépen kordában tartotta őket és őket tudta Isten használni, nem a művelteket, a művészeket, a tanultakat, vagy bárkit hívott el. Persze, semmi baj nincsen ezzel, ha az ember művelt, sőt, legyél minél inkább tanult és legyél szép és legyél okos és legyél bölcs! Nem kell az embernek tudatlannak lennie a világ dolgaival kapcsolatban. Sőt, a világi tudományokban sem kell ostobának lenni, de itt ez egy nagyon jó példa arra, hogy a Szent Szellem bárkit képes használni, aki átadja magát. Ha egy nyolc diplomával rendelkező teológus átadja magát a Szent Szellemnek, akkor Isten képes őt is használni. Ha nem adja át magát a Szent Szellemnek, akkor nem, hiába van nyolc diplomája.

Erre van példa a Bibliában, Pál apostol, aki lehet, hogy azt a karriert is befuthatta volna, ha nem fogadja el Jézust, hogy ő legyen a főpap idővel talán. Benjámin törzséből való, Gamáriel lábainál tanult, zsidó származású és római is volt egyben. Rendkívül intelligens, rendkívül okos, rendkívül művelt, rendkívül tanult és azt mondta, hogy mind kárnak ítélem, mind szemétnak ítélem ezt. Hadd mondjam el, hogy az eredeti görög szövegben az a szó van, hogy trágyának ítélek mindent, ami a világban becses volt és kedves volt előttem azért, hogy a Krisztust megnyerjem. Mindent szemétnak ítélek. Nagyon diszkréten fordította le Károli ezt annak idején, nem akart megbotránkoztatni senkit, hogy ilyen erőteljes szavakat használjon.

Szomorú, de így van, hogy nagyon sok keresztény ember nagyon kishitű. Sokszor voltunk, vagyunk kishitűek, betegesek, panaszó hozzáállásúak, szüklátókörűek. Vannak nekem személyesen olyan nem hívő ismerőseim, üzleti partnereim, kapcsolataim, akik gyakorlatilag erősebbek, józabbak és erkölcsösebbek akár, mint néhány keresztény testvérem. Tehát szorosán együtt járni a Szent Szellemmel, az nem az elit kiváltsága. Nem a felső, nem tízezret akartam mondani, de azt is mondhattam volna. Tehát ez nem függ anyagi dolgoktól, ez nem függ egyházban betöltött szereptől, nem függ attól, hogy milyen pozícióban van, vagy milyen hatalmi, befolyási területen szolgál az ember. Nem csak a papok, nem csak a lelkészek, nem csak az apostolok, a pásztorok, vagy szolgálók járnak a lábukon, hanem minden egyes ember a lábán jár, akinek van lába és akarja azt használni. A Szent Szellemmel való járás ugyanígy mindenkinek adatott, a legkisebbektől a legnagyobbakig. Az első sortól a második sorig, a terem utolsó székén ülökig, a karzaton ülők, a képernyő előtt ülők, mind-mind benne vannak a mindnyájában.

Lehetséges, hogy nincs olyan szolgálatod, amely nagyon magasztos az emberek szeme előtt, lehet, hogy nincs olyan szolgálatod, amely olyan nyilvános, mint például, amiben én most itt állok, ami elismert, vagy kívánatos, vagy előjogokkal ruház fel és azt gondold, hogy én nem vagyok olyan fontos, mert csak azzal foglalkozom, hogy segítsek leülni az embereknek a székre, kinyitom az ajtót előttük, vagy a karzaton ülök és a vetítógépet intézem, vagy a chatet moderálom, vagy éppen tolmácsolok. Ezek is fontosak, de a legfontosabb az, aki elől van és neki kell igazából a Szent Szellemmel együtt járni, tanácsot adni és bölcsen vezetni. Ebben vannak igazságok, de nehogy azt gondold, hogy egy vezetőnek, aki elől áll, kiváltsága van, vagy előnye van a Szent Szellemmel kapcsolatban hozzád képest. Nincs! Nekem se nem könnyebb, se nem nehezebb a Szent Szellemmel kapcsolódni, mint neked. Ha nekem könnyű, akkor neked lehet ugyanolyan könnyű. Ugyanúgy a rendelkezésedre áll a Szent Szellem neked is, mint ahogy nekem.

Gondolj Istvánra, a diakónusra. Egy nagyon jó példa ő arra, hogy nem kell az öt fő szolgálati ajándékban elhívottnak lenni ahhoz, hogy a Szent Szellem hatalmas jeleket és csodákat végezzen rajta keresztül. Mit jelent a diakónus szó? A mai modern, 21. századi kifejezéssel valami olyasmi

lehet, hogy segítő szolgáló. Aki segít azoknak, akik elől vannak, akik az igehirdetésben részt vesznek. El is olvassuk ezt az igesort, nézzük akkor meg ezt az Apostolok cselekedetei 6. fejezetében, a 2. verstől fogom olvasni. A történetet mindenki ismeri, de van itt egy nagyon fontos tanulság. Figyeljete!

Apostolok cselekedeti 6,2–8.

2. Annakokáért a tizenkettő egybegyűjtván a tanítványok sokaságát, mondának: Nem helyes, hogy mi az Isten Igéjét elhagyjuk és az asztalok körül szolgáljunk.

3. Válasszatok azért, atyámfiain, hét férfiút közületek, kiknek jó bizonyosságuk van, kik Szent Szellemmel és bölcsességgel teljesek, kiket erre a foglalatosságra beállítsunk.

Milyen foglalatosságra? Arra, hogy az asztalok körül szolgáljanak. Kvázi főzzenek, mossanak, takarítsanak, kiszolgáljanak, felszolgáljanak, eléjük tegyék az ételt.

4. Mi pedig foglalatosságok maradunk az imádkozásban és az igehirdetés szolgálatában.

5. És tetszék e beszéd az egész sokaságnak: és kiválaszták Istvánt, ki hittel és Szent Szellemmel teljes férfiú volt, Fülöpöt, Prokhórust, Nikánórt, Timónt, Párménást és Nikolaust, ki Antiókhából való prozelita volt;

6. Kiket állítottak az apostolok elébe; és miután imádkoztak, kezeiket rájuk veték.

7. És az Isten Igéje növekedék; és sokasodék nagyon a tanítványok száma Jeruzsálemben; és a papok közül is nagyon sokan követték a hitet.

8. István pedig teljes lévén hittel és erővel, nagy csodákat és jeleket cselekszik vala a nép között.

Nagy jeleket és csodákat cselekszik vala István a nép között. Kicsoda István? Apostol, próféta, tanító, pásztor, evangélista? Nem! Egy segítő szolgáló! Aki teljes volt Szent Szellemmel és bölcsességgel. Ó, nem, én abban hiszek, hogy, ha el vagyok hívva valamilyen prédikatori szolgálatra, akkor majd Isten használni fog engem. Engem úgy használj, Istenem, mint az X. Y. evangélistát, vagy azt az apostolt, vagy azt a pásztert. Én olyan akarok lenni, mint ő.

Istvánnak nem voltak ilyen jellegű ambíciói. Sok szakma van a világon, amit az ember saját maga választhat meg. Lehetsz óvónő, lehetsz tanárnő, lehetsz hivatalnok, lehetsz államháztartásban valamilyen munkakört betöltő személy. Azt választod, amit akarsz, Isten ezt rád bizza. Persze jó, ha hallgatsz rá, de nem választhatod azt, hogy az öt szolgálati ajándék közül valamelyiket kiválasztod magadnak. Én próféta akarok lenni! Én pásztor akarok lenni! Nem! Mert ez Isten személyes szuverén elhívása minden egyes elhívott felé. Nem tudjuk magunkat elhívni szolgálatra. A Szent Szellem hív el és küld ki minket a szolgálatra. Aki saját magát hívja el, saját magát keni fel úgymond, saját magát helyezi rá erre az útra, annak a maga erejéből kell rajta megállni, de akit Isten hív el, az Isten erejében tud ebben élni és szolgálni. Óriási különbség! Remélem, értitek a lényegét.

Nagyon jó, ha alkalmatlannak érzed magad a szolgálatra. Ez egy jó kiindulási alap. Nagyon jó, majdnem, hogy tökéletes. Hála Istennek, hogy alkalmatlan vagy rá! Ez nagyon jó kiindulási alap, mert akkor Isten tud használni. Ha te nagyon alkalmas vagy, nagyon jó vagy, nagyon szuper vagy, nagyon tehetséges, és „majd én megmutatom, hogyan kell ezt csinálni” módon állsz hozzá, akkor azt mondja, hogy csináld csak a saját erődből, ha te okosnak és bölcsnek gondolod magad! Jézus helyre tette ezt bennünk, azt mondta, hogy nálam nélkül semmit sem cselekedhettek. Semmit! Ez az ember egóját letöri, ha elfogadja ezt.

A Szent Szellem segít abban, hogy vigyük, hordozzuk, cipeljük az élet terheit, az élet szolgálatát, és képessé tesz minket a szent életre. A világban van egy mondás, „fogjuk meg és vigyék!” – amit nem szeretünk, mert ez egy ilyen pejoratív kifejezés, hogy persze, fogjuk meg, aztán ti majd cipeletek a terhet, de a Szent Szellem ezt teszi velünk, hogy azt mondja, hogy fogjuk meg együtt és majd Ő elviszi, mi meg sétálunk vele.

Természetesen a szolgálatnak, munkának, mindennek megvan a maga terhe és nem arról van szó, hogy semmit nem kell csinálni, semmiben nem kell odafeszülni és ne lennének kihívások, vagy megpróbáltatások, vagy ne esnének el egyszer-kétszer, sokszor, de azt hiszem, hogy a lényegét értitek, hogy a Szellem erejében élni, járni és szolgálni egy másik szint, mint amikor saját magunkat készítjük erre. Tehát lehetsz egy teljesen átlagos ember. Nem kell különlegesnek lenned, nem kell átlag

felettinek lenned, nem kell különleges, intellektuális magaslatokat elérned, se az intelligenciádnak, sem az érzelmi intelligenciádnak, sem semminek nem kell kiválóan magasnak lennie a világi mérce szerint. Egy dologra van szükség, hogy legyünk átitatva a Szent Szellemmel. Akkor Ő fog minket átlagon felülivé tenni, akkor nem leszünk átlagosak. A tanítványok teljesen átlagos emberek voltak és a Szent Szellem felemelte őket. A Szent Szellem felemelte őket. A János 14,16-ot olvassuk el még egyszer.

János 14,16.

16. És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.

Beszéljünk még erről egy kicsit. Egy másik Vigasztalót. Ez azt is jelenti, hogy ugyanolyan, mint én, csak másik. Este gondolkoztam, hogy milyen példát lehetne hozni ezzel kapcsolatban, de szégyelltem magam és mondtam az Úrnak, hogy ezt a példát hozhatom? Nem akarlak téged egy hamburgerhez, vagy egy KFC-s csirkeszárnyhoz hasonlítani, de ha bemész a McDonaldsba és kérsz egy Big Mac-et ma és holnap is bemész és kérsz egyet, akkor a kettő ugyanolyan lesz. Ugyanolyan mind a kettő! Ugyanolyan az íze, formája, ugyanolyan semmitérő íze, de nem is ez a lényeg, ezért ez egy rossz hasonlat. Ha bemegyek a KFC-be és kérek egy csípős csirkeszárnymentőt, tudom, hogy milyen íze van. Hozzá a káposztasaláta, meg a krumpli, tudom, hogy mire számítsak, másnap, vagy egy hét múlva bemegyek, mindig ugyanolyan. Ugyanaz! Rossz a példa, bocsánat, Uram, de ezzel tudom szemléltetni, hogy Jézus és a Szent Szellem ugyanolyan, de mégis teljesen különböző személy, mert más a két hamburger, mert nem ugyanaz. Szokták mondani, hogy ugyanazt esszük, amit tegnap? Nem, nem ugyanazt, hanem ugyanolyat. Ugyanazt nem esszük meg még egyszer. Ugyanolyat eszünk. Ugyanolyan! Erről mondja itt Jézus, hogy eljön a Szent Szellem, egy másik Vigasztaló, ugyanolyan, mint én, egy másik belőlem. Ő lesz a Vigasztaló. Tehát nem egy gyengébb, vagy másodosztályúbb, vagy megkopott, vagy megöregedett erőről van szó, aki Jézuson hajlandó volt munkálkodni, rajtunk meg nem. Ő nem ilyen. Ahogy Jézus a tanítványokkal élt, úgy él velünk a Szent Szellem.

A 2Korinthus 13,13. Ezt már egy hónappal ezelőtt akartam felolvasni, amikor először prédikáltam ebben a témában. Pál apostol a korinthusi gyülekezetnek írt levelének legutolsó mondata így hangzik feléjük. Ezzel zárja:

2Korinthus 13,13.

13. Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, az Istennek szeretete és a Szent Szellem közössége mindnyájatokkal. Ámen.

Ebben az Igében a Szentháromság benne van, olvasunk Jézusról, az Atyáról, és a Szent Szellemről. Egyébként sok ilyen igevers van, de itt ez egy olyan igevers, ami elmond nekünk olyan dolgokat, amiket nem is biztos, hogy idáig gondoltunk volna, hogy benne van. Elmondja itt azt, hogy az Atya szeretete és Jézus kegyelme legyen veletek. Az Atyától mi mit kaptunk? Miért mondja azt, hogy az Atya szeretete? Hogyan beszél az Atyáról, Istenről az Ige? Atya Isten egyenlő szeretet, ugye? Az Isten szeretet, mondja ezt János apostol az első levelében. Az Atyát a szeretete indította arra, hogy Jézust elküldje értünk, Jézus kegyelme volt az, ami segített nekünk üdvösségre jutni. Sokan itt állnak meg, mert azt mondják, hogy mi több kellhet még nekem? Meg vagyok váltva, az Atya feltétel nélküli szeretetét élvezem, az Ő feltétel nélküli hozzám való jóságát élvezem, a Jézustól való kegyelmet élvezem.

Mi a kegyelem? Az a jóindulat, amit nem érdelek meg, mégis megkapom. Ezt kaptuk mi Jézus Krisztusban. Mi az, ami több még kellhet nekünk? Azt mondja Pál: „és a Szent Szellem közössége legyen mindnyájatokkal”. Érdekes, erre így még sosem figyeltem fel, de nem azt mondja, hogy a Szent Szellem közössége legyen mindenkor veletek, hanem a Szent Szellem közössége mindnyájatokkal. Egyik a kettőt nem zárja ki, de itt a „mindnyájatokkal” szón van a hangsúly. Fordulj a melletted ülőhöz, nézz a szemébe és mondd neki, hogy a mindnyájan te vagy. Akinek nincs párja, mert nem ül mellette senki, az nézzen rám és mondja: a mindnyájan te vagy. A mindnyájan te vagy! A mindnyájan én vagyok! Az Atya szeretete, a Fiú kegyelme és a Szent Szellem közössége mindnyájunkkal. Ő jobban akarja ezt, mint mi bármikor is akarnánk.

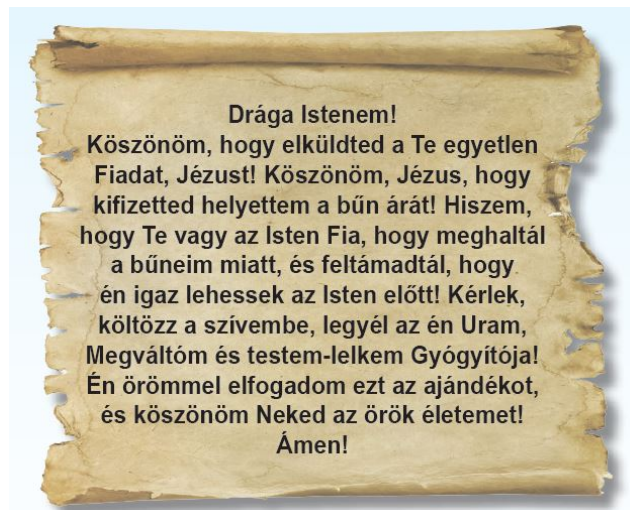
Ezzel értem a végére mára. Ámen! Dicsőség Istennek!

Nem titkolt céloom és vágyam ezekkel az üzenetekkel, ezekkel a tanításokkal, hogy a személyes életed, a személyes kapcsolatod Istennel mélyüljön, hogy legyen benned egy vágy, egy kívánság, hogy Őt még jobban megismerd, hogy még közelebb kerülj Hozzá. Ez talán nem is jó kifejezés, hanem hogy még valóságosabb legyen Ő a számodra. Még valóságosabb!

Álljatok fel, kérlek, együtt fogunk imádkozni. Akik most vagytok itt először, kérlek benneteket, hogy tegyék meg együtt a hitünk megvallását. Ha hiszünk az Úr Jézus Krisztusban, akkor el kell jönnie annak a pillanatnak az életünkben, amikor ezt kijelentjük, megvalljuk a hitünköt a szánkkal. Nem szégyenkezve, mert ez egyáltalán nem szégyellnivaló. Ebben az elfordult, erkölcstelen világban a világ szemében bolondnak lenni örömteljes, ha valóban hiszünk Őbenne. Úgyhogy, kérlek benneteket, akik most először vagytok itt, hogy csukjátok be a szemeteket ti is, ahogy én is ezt fogom tenni. Nézzünk az Úr Jézus Krisztusra, az Ő bevégzett munkájára és mivel hiszünk Őbenne, ezért kijelentjük a hitünket a Római levél 10. fejezetének a 9–10. versei alapján. Mondd utánam a szíved mélyéből:

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Kérlek Téged, Jézus, legyél az én Uram, legyél az én Megváltóm és Gyógyítóm! Én most kijelentem a hitem szeretetéből, hogy Jézus, Te vagy az én Uram, Te vagy az én Megváltóm és Te vagy az én Gyógyítóm. Ez az igazság, a Te véred eltörölte minden bűnömet, örök életet nyertem a Jézus Krisztusban. Köszönöm Neked ezt! Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Postacím: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

Titkárság: +36 (70) 428-4144

E-mail: titkarsag.ksze@gmail.com (Kántor Ibolya)

Honlap: www.ksze.org

Könyvrendelés a titkárság elérhetőségein.

Újság szerkesztőség: oromhirado@gmail.com